

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200132
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5418200132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov a JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti L.: H., nar. XX.X.XXXX a O., nar. X.XX.XXXX, obe bytom u otca a obe v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, deti rodičov: matka - Q. L., rod. E., nar. XX.X.XXXX, bytom H. R., M. XXXX/XX a otec - H. L., nar. XX.X.XXXX, bytom N. L., G. XXXX/XX, právne zastúpený Mgr. Milanom Migom, advokátom so sídlom v N. L., A. XX, v konaní o návrhu otca na zvýšenie výživného na maloleté deti, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8P/8/2018-125 zo dňa 5. apríla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť matky s účinnosťou od 19.1.2018 k maloletému H. na sumu 75 eur mesačne a k maloletému O. na sumu 65 eur mesačne. Vo zvyšnej časti návrh otca na zvýšenie výživného zamietol. Zmeškané výživné za obdobie od 19.1.2018 do vyhlásenia rozsudku na mal. H. vo výške 115,36 eur a na mal. O. vo výške 91,10 eur povolil matke splácať v mesačných splátkach vo výške 30 eur na každé maloleté dieťa spolu s bežným výživným. Zároveň konštatoval zmenu rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10P/117/2010-158 zo dňa 5.1.2012 v časti o úprave výživného.

2. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že naposledy bola vyživovacia povinnosť k mal. deťom L. upravená rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 10P/117/2010-158 zo dňa 05.01.2012 a to schválením rodičovskej dohody, na základe ktorej boli maloletí zverení do osobnej starostlivosti otca, výživné bolo na každé zo štyroch detí - N., G., H. a O. - zo strany matky dohodnuté vo výške 30 % mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa v zmysle § 36 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom a účinnom znení (ďalej len „ZoR“) a bol tiež upravený styk matky s H. a O. v rozsahu každý druhý týždeň počas víkendu od piatku do nedele. V čase vyhlásenia rozsudku matka žila u svojich rodičov, bola nezamestnaná, evidovaná príslušným úradom práce, neskôr pracovala na dohodu o pracovnej činnosti a bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 118,57 eur. Od 01.09.2011 externe študovala na Strednej odbornej škole obchodu a služieb v Dolnom Kubíne. Otec mal priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnania vo výške 503,22 eur, žil s N. a G. v štvorizbovom byte. Rozsudkami tamojšieho súdu sp. zn. 7Pc/9/2017 zo dňa 18.12.2017 a sp. zn. 6Pc/2/2017 zo dňa 04.05.2017 bola zrušená vyživovacia povinnosť matky voči N. počnúc dňom 06.09.2017 a voči G. počnúc dňom 08.02.2017.

3. Aktuálne je mal. H. študentom prvého ročníka SOU Kľačian. Otec hradí synovi od 15.03.2018 stravné v škole vo výške 24,80 eur mesačne. H. má dlhodobé dermatologické problémy. Otec dokladom preukázal,

že kvôli týmto problémom od roku 2016 doteraz absolvoval šesť laserových ošetrení v Žiline, prvé za úhradu 75 eur, ďalšie vo výške 50 eur za ošetrenie. V januári 2018 boli na H. vyššie náklady za stomatologické vyšetrenie v preukázanej sume 121 eur. Maloletý sa venuje športu. Mal. O. je žiakom ôsmeho ročníka ZŠ, chodí do športovej triedy zameranej na futbal, s čím sú zvýšené výdavky nákupu športového oblečenia, kopačiek, úhradu členského vo futbalovom klube vo výške 15 eur polročne. Otec hradí stravné v škole na syna vo výške 23 eur. S oboma synmi a priateľkou žije v jej byte, za seba a za deti hradí 3-tiny z výšky nákladov za bývanie, pričom mesačná preddavková platba za byt je 145,95 eur, za elektriku 22,50 eur, rozhlas a TV 4,64 eur, poplatok za internet 15 eur. Otec má v nájme byt od OSBD v Dolnom Kubíne, v ktorom býval plnoletý syn G., ktorý sa koncom roku 2017 z bytu odsťahoval a mesačné výdavky spojené s týmto bytom, ktoré v súčasnosti už uhrádza otec, sú vo výške 105,01 eur - preddavková platba za byt, 50,50 eur - poplatok za elektriku. Otec poberá prídavky na dve deti spolu 47,36 eur mesačne. Otec podniká od roku 2011 najmä v elektroinštalácii, za rok 2016 v daňovom priznaní vykázal príjmy z podnikania vo výške 28.777,86 eur, výdavky vo výške 20.779,55 eur, t.j. základ dane predstavuje 7.998,31 eur. Za rok 2017 v daňovom priznaní vykázal z podnikania príjmy 19.630,- eur a výdavky 13.408,52 eur, základ dane teda činí 6.221,48 eur. Otec uviedol vo výpovedi reálny priemerný zárobok z podnikania okolo 1.000 eur mesačne. Matka od 01.01.2017 podniká v predmete - zákazkové krajčírstvo, maloobchod a veľkoobchod. Na samostatnú zárobkovú činnosť (ďalej len „SZČ“) jej bol úradom práce priznaný príspevok na čiastočnú úhradu nákladov súvisiacich s prevádzkovaním SZČO, vo výške 4.645,40 eur, ktorý jej bol vyplatený zatiaľ vo výške 60 %, t.j. 2.787,21 eur a to dňa 18.01.2017 a zvyšok vo výške 1.858,16 eur jej má byť vyplatený najneskôr do konca 36 mesiacov od začatia prevádzkovania SZČ, po predložení požadovaných účtovných dokladov. Poskytnutie príspevku je viazané na trojročné nepretržité prevádzkovanie SZČ. Matka predložila k výške príjmov a výdavkov súvisiacich s jej podnikaním len ňou vypracovanú intervalovú uzávierku, ktorá sa má týkať obdobia od 02.01.2017 do 31.12.2017, v ktorej vykázala celkový príjem z prevádzkovej živnosti 4.209,60 eur (z čoho vychádza priemerný mesačný príjem 350,80 eur). Daňové priznanie (ďalej „DP“) za rok 2017, na predloženie ktorého bola vyzvaná na pojednávaní 27.02.2018 v lehote do 05.04.2018, resp. iné doklady preukazujúce výšku jej príjmov a výdavkov z podnikania, nepredložila, s odôvodnením podania žiadosti o predĺženie lehoty na podanie DP za rok 2017 do 30.06.2018, pričom nepreukázala žiadne vážne dôvody nepodania DP v bežnej lehote do 31.03.2018. Nepredložila ani iné doklady dostatočne preukazujúce výšku jej príjmov a výdavkov súvisiacich s podnikaním. Doložila len zmluvu o nájme nebytových priestorov, ktoré využíva na podnikanie, z ktorých bolo zistené, že výška nájomného za priestory je 100 eur mesačne, k čomu je matka ako nájomkyňa povinná platiť zálohové faktúry za energie spolu vo výške 60 eur vrátane DPH. Okrem toho predložila doklad o úhrade platby za internet vo výške 8,99 eur mesačne a poslednú faktúru za mobil za 03/2018 vo výške 38 eur. Preukázala záväzok voči spoločnosti Nika nábytok s.r.o., k 05.02.2018 vo výške 524,50 eur, ktorý podľa výpovede je za nákup vybavenia do prevádzky podnikania, pričom záväzok sa zaviazala veriteľovi splácať po 50 eur mesačne. Matka žila s manželom, ktorému podľa čestného prehlásenia prispievala do domácnosti 100 eur mesačne (za byt 50 eur, strava 50 eur). Po rozvodovom konaní, ktorým bolo jej manželstvo s F. L. rozvedené, žije pri matke v G. a prispieva jej na bývanie po 50 eur mesačne, pričom jej pribudli cestovné výdavky do Dolného Kubína, kde má prevádzku. S deťmi sa stretáva, ale deti k nej nechodia na víkendové či prázdninové pobyty. Určené výživné na všetky štyri deti neplatila riadne a včas, v dôsledku čoho jej vzniklo za roky 2015-2017 zameškané výživné, ktoré doplácala v pláťbách v mesiacoch máj a jún 2017, kedy celkovo na zameškanom výživnom na deti splatila 790 eur. V tomto roku na mal. O. a mal. H. uhrádza mesačné výživné spolu vo výške 54,26 eur (t.j. 2x 27,13 eur čo je minimálne výživné určené do 30.06.2017). Deťom príležitostne v čase sviatkov dá darčeky (v roku 2017 oblečenie na Vianoce, v novembri 2017 korčule O. v hodnote 69 eur). Rodičia ďalšie vyživovacie povinnosti nemajú.

4. Nadväzne okresný súd pri aplikácii § 62, § 63, § 75 a § 78 ZoR (citované v napadnutom rozsudku) uviedol, že zákonom predvídanou zmenou pomerov treba rozumieť výraznú zmenu tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, či už na strane oprávneného dieťaťa alebo povinného rodiča. Od poslednej úpravy výživného zo strany matky v roku 2012 na mal. H. a mal. O. došlo k podstatnej zmene pomerov u detí aj ich matky. Deti sú o šesť rokov staršie, sú to chlapci vo veku dospievania, čím sa zvýšili výdavky na krytie bežných potrieb detí primeraných ich veku (na stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby), ale aj výdavky spojené so štúdiom, keď v čase posledného súdneho rozhodnutia boli obaja maloletí na prvom stupni ZŠ. V súčasnosti je H. študentom prvého ročníka strednej odbornej školy a O. je na druhom stupni ZŠ v športovej triede. Výdavky na deti sa zvýšili aj v súvislosti s ich voľno-časovými aktivitami, pretože obaja športujú. O. je členom futbalového klubu v Dolnom Kubíne. Na H. má otec zvýšené výdavky týkajúce sa jeho zdravotného stavu - dermatologické ošetrenia, zubné ošetrenie.

5. Vo vzťahu k matke zdôraznil, že táto má už roky určenú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom v minimálnom rozsahu, t.j. vo výške minimálneho výživného určeného zákonom. Posledne mala platiť minimálne výživné na všetky štyri deti do ukončenia jej vyživovacej povinnosti k starším dvom synom, spolu vo výške 108,52 eur (4 x 27,13 eur, čo je minimálne výživné do 01.07.2017). Matka bola viac rokov nezamestnaná, poberateľka dávok v hmotnej núdzi, resp. neskôr pracovala len na dohodu o pracovnej činnosti či na pracovnú zmluvu s nízkym mesačným príjmom, pričom jej príjem pri určovaní výživného súdom (posledne v konaní 8P/8/2013) nepresiahol 290 eur mesačne a z týchto dôvodov nemala nikdy určené výživné presahujúce zákonom určené minimálne výživné, a za takejto účasti matky na krytí potrieb detí, musel otec uhradiť všetky potreby detí, ktoré mal/má do plnoletosti v starostlivosti a následne ešte znášal ich výdavky do ukončenia štúdia (staršie deti). Od roku 2011, a aj v roku 2013, kedy bola posledne posudzovaná vyživovacia povinnosť matky v konaní vedenom pod sp.zn. 8P/8/2013 (v ktorom bol návrh otca na zvýšenie výživného zamietnutý pre nepriaznivé pomery matky), externe študovala práve za účelom lepšieho pracovného uplatnenia a mzdového ohodnotenia a mala tak aj výdavky spojené so štúdiom (75 eur ročne). Po ukončení štúdia si od 01.01.2017 založila živnosť v predmete krajčírstvo a maloobchod. Matka tvrdí, že z podnikania nemá zisk, že jej príjmy neprevyšujú výšku mesačných nákladov spojených s podnikaním, avšak výšku svojich príjmov a výdavkov súvisiacich so živnosťou, ani v dodatočne poskytnutej lehote súdu hodnoverne nepreukázala, v dôsledku čoho prichádza do úvahy aplikácia § 63 ods. 1 ZoR, upravujúca pravdepodobný príjem povinného rodiča v prípade nesplnenia povinnosti preukázania pomerov.

6. Súd prvej inštancie vychádzal pri zhodnotení pomerov matky z tej skutočnosti, že matka po zvýšení vzdelania nehľadala tomu primerané zamestnanie, ale dala sa na podnikanie s vedomím rizík, ktoré z takéhoto rozhodnutia vyplývajú. Je ale tiež zrejmé, že začiatok v podnikaní bez predchádzajúcich skúseností je obtiažny a že je predpoklad, že do budúcnosti sa pri kvalite služieb výsledky podnikania zlepšia rozšírením klientov, kontaktov. Matka mala teda možnosť po zvýšení kvalifikácie ísť do menšieho rizika, možnosť získať zamestnanie v odbore, s prihliadnutím na dosiahnuté vzdelanie sú v tomto regióne ponuky na prácu v odbore matky, pričom priemerná mzda v maloobchode sa každoročne zvyšuje a v roku 2017 dosiahla na Slovensku zverejnenú výšku 674 eur. Na obdobnej úrovni mohol byť príjem matky, ak by mala záujem o stále zamestnanie, navyšiac tu bol predpoklad zvýšenia príjmu zo zamestnania vedľajšou nepravidelnou zárobkovou činnosťou vo voľnom čase, t.j. šitím, tak ako to robila po minulé roky. Po zohľadnení skutočností, že matke odpadla vyživovacia povinnosť k dvom starším plnoletým synom ako aj po zohľadnení aktuálnych potrieb mal. H. a O. a pomerov matky detí, zvýšil výživné v súlade aj so stanoviskom opatrovníka, na staršieho H., na ktorého sú vyššie výdavky, na sumu 75 eur mesačne a na mladšieho O. na sumu 65 eur mesačne, ktoré sumy považuje za primerané zmeneným pomerom. Pri určovaní výživného bolo prihliadnuté aj na to, že otec je schopný podieľať sa vo väčšom rozsahu na krytí výdavkov synov, vzhľadom na nárast jeho príjmu, ale tiež aj na to, že matka sa na osobnej starostlivosti detí podieľa malou mierou, keďže stretnutia s deťmi sa realizujú len počas dňa a deti k nej nechodia na víkendy, či dlhšie pobyty.

7. Vo zvyšnej časti, pokiaľ otec požadoval zvýšenie výživného vo väčšom rozsahu ako bolo určené, okresný súd návrh zamietol z dôvodu neprimeranosti. Výživné bolo zvýšené od 19.01.2018, t.j. od podania návrhu otca, pokiaľ žiadal o určité spätné zvýšenie výživného, v tejto časti súd jeho návrh zamietol, nakoľko spätné určenie výživného je možné výnimočne len z dôvodov osobitného zreteľa, ktoré v tomto prípade zistené neboli. Zároveň vyčíslil zameškané výživné za obdobie od 19.01.2018 do vyhlásenia rozsudku na mal. H. vo výške 115,36 eur (rozdiel zvýšeného výživného 75 eur a pôvodne určeného výživného vo výške 27,32 eur mesačne, čím vzniklo zameškané výživné za mesiace 02/2018 a 03/2018, spolu 95,36 eur a za 13 dní mesiaca 01/2018 jeho pomerná časť vo výške 20 eur) a na mal. O. za rovnaké obdobie vo výške 91,10 eur (rozdiel zvýšeného výživného 65 eur a pôvodne určeného výživného vo výške 27,32 eur a to za mesiace 02/2018, 03/2018, spolu vo výške 75,36 eur a za 13 dní mesiaca 01/2018 pomerná časť vo výške 15,73 eur). S ohľadom na výšku bežného výživného, výšku zameškaného výživného a pomery matky, súd zameškané výživné povolil matke splácať v mesačných splátkach vo výške 30 eur na každé maloleté dieťa tak, aby dĺžka splácania zameškaného výživného podstatne nepresiahla dobu trvania omeškania matky s plátbou výživného.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

9. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka maloletých detí. Uviedla, že nemá žiadny nehnuteľný ani hnuteľný majetok. Zdôraznila, že šitie a úprava odevov je náročná práca, ktorá jej zaberá veľa času a má neistý zárobok. Väčšina ľudí si totiž oblečenie kupuje vo veľkých obchodných reťazcoch,

či v módnych butikoch, ako aj v zahraničí a to v blízkom Poľsku. To, čo zarobí, postačuje sotva na pokrytie nákladov, ktoré jej vznikajú z podnikateľskej činnosti. Okrem platenia nájmu a energií sa musí za prácou prepravovať hromadnými prostriedkami, ktoré nie sú najlacnejšie, nakoľko po rozvede už nebýva v Dolnom Kubíne, ale v G.. Živnosťou je viazaná na tri roky takže aj keby sa chcela niekde zamestnať a mať tak pravidelný zárobok, nemôže, nakoľko by musela vracať ÚPSVaR v Dolnom Kubíne príspevok na rozbeh podnikania, ktorý jej bol poskytnutý v roku 2017. Finančné prostriedky vo forme príspevku z úradu práce nemôže použiť na platenie výživného, či krytie životných nákladov. Sú presne viazané na podnikateľskú činnosť, ktorú vykonáva. V podstate je odkázaná na krajčírsky salón, ktorý jej však momentálne nevynáša taký zisk, aby bola schopná platiť výživné na synov v zmysle rozsudku. Daňové priznanie nemohla predložiť k pojednávaniu o zvýšenie výživného, keďže požiadala daňový úrad o odklad z dôvodu, že všetky doklady a podklady má viazané na UPSVaR Dolný Kubín, ktorý v tomto čase kontroluje čerpanie poskytnutých finančných prostriedkov na výkon živnosti. Ďalej poukázala na skutočnosť, že pri jej reálnom zárobku zo živnosti, ktorý je mesačne 350 eur, z ktorého platí bývanie mame 100 eur, mesačné cestovné 60 eur a náklady za nájom a energie prenajatých priestorov 160 eur mesačne, čo je spolu 320 eur, jej reálne zostáva na žitie 30 eur na mesiac, pričom životné minimum na jednotlivca je 199, 48 eur, na ktoré jej nemôže nik siahať. Nakoľko je živnostníčka, nemôže štát žiadať o sociálne dávky a príspevky o dávku v hmotnej núdzi, keďže účelom týchto dávok nie je vykrývať straty, či insolventnosť z podnikateľskej činnosti. Dodala, že nechápe konanie otca detí, keď žiadal o zvýšenie výživného, nakoľko jeho finančná situácia nie je tak kritická, ako jej, keďže vykonáva zárobkovú činnosť v Nemecku, kde sa príjmy pohybujú rádovo od 1000 eur až 2000 eur mesačne. Pokiaľ sa jej finančná situácia zlepší, je ochotná akceptovať rozsudok súdu o výške stanoveného výživného na maloleté deti.

10. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa pripája v celom rozsahu k rozsudku okresného súdu.

11. Otec maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky žiadal, aby „súd odvolanie zamietol“. Mal za to, že matka maloletých detí svoje odvolanie odôvodňuje iba takými dôvodmi, za ktoré nesie plnú zodpovednosť ona sama. Ak sa jej podnikanie javí ako nevýhodné, ba dokonca stratové, je zrejme, že nemá zmysel tento stav ďalej udržiavať a zmysluplným by bolo „podnikanie“ ukončiť, hoci aj za cenu že bude musieť časť dotácie ktorú jej ÚPSVaR SR poskytol vrátiť (napr. i v splátkach). Je teda podľa neho na čase, aby matka mal. detí konečne (snáď aj v rámci „výchovného pôsobenia súdu“) pochopila, že sa nemôže vyhovárať na to, že sa „jej v podnikaní nedarí“, nakoľko z pohľadu zabezpečenia potrieb maloletých detí je jasné, že ak by okamžite ukončila svoje „podnikanie“ a zamestnala sa na akejkoľvek štandardnej a dnes dostupnej pracovnej pozícii v Dolnom Kubíne, dosiahla by okamžite zárobok v sume aspoň 400-500 eur. Preto je možné skonštatovať, že platenie výživného vo výške ako rozhodol súd prvej inštancie, je v možnostiach a schopnostiach matky detí, treba si totiž podľa otca vedieť položiť aj z opačnej strany - ak by boli deti odkázané úplne alebo prevažne na matku, naozaj by táto nedokázala zarobiť mesačne pre svoje deti sumu 75 eur resp. 65 eur ?. Argumentovanie výškou príjmu otca detí neobstojí, a to preto, lebo je jasné, že reálne potreby detí presahujú vo veľkej miere sumu v akej sa na ich výžive má podieľať matka, t.j. otec zabezpečuje všetky potreby detí a je spravodlivé, aby súd zaviazal aj matku detí, aby na výživu mal. detí prispievala sumou o akej súd určil že je v jej možnostiach a schopnostiach.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s 2 ods. 1 CMP) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 CSP v spojení s 2 ods. 1 CMP ako vecne správny.

13. Súd prvej inštancie opodstatnene pristúpil k aplikácii inštitútu potenciality príjmu (§ 75 ods. 1 ZoR), ktorý slúži na kompenzovanie nerovného postavenia v prospech slabšieho subjektu v príslušnom rodinno-právnom vzťahu - v predmetnom prípade maloletého dieťaťa - a umožňuje hodnotiť nielen reálne dané okolnosti a pomery, ale za určitých podmienok aj vychádzať z domnienky existencie určitých skutkových okolností. Z pohľadu takto vymedzených východísk správne vyhodnotil relevantné skutkové zistenia a sformuloval konkrétny rámec (bod 6 tohto odôvodnenia) potenciality príjmovej situácie na strane matky. Súčasne je správnym i ďalší určujúci záver (okresného súdu) v podobe danosti kvalifikovanej zmeny pomerov (body 4 a 5 tohto odôvodnenia) u dotknutých subjektov, ktorá (zmena) podmieňuje rozhodnutie o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Napokon sa odvolací súd stotožnil

aj s konkrétne stanovenou mierou zvýšenia výživného k maloletým deťom, ktorý nárast zodpovedá zákonným kritériám v podobe schopností a možností výživou povinnej osoby, odôvodnených potrieb maloletých detí (na druhej strane) a zistenej/ustálenej zmene pomerov od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti.

14. Pokiaľ odvolateľka v rámci predostretého opravného prostriedku fakticky akcentuje svoju aktuálne nepriaznivú finančnú situáciu, uvedené v plnej miere korešponduje práve záverom okresného súdu, ktorý zohľadnil ťažkosti nepochybne súvisiace so začatím výkonu podnikateľskej činnosti, zároveň však - súc viazaný zákonom primárne sledujúcim záujem maloletých detí - z určujúceho hľadiska legitímne vymedzil hranicu príjmu, ktorú by matka maloletých detí mala/mohla objektívne dosahovať a túto čiastku považoval za východiskovú pre úpravu doterajšej výšky vyživovacej povinnosti. Opísaný postup má svoj právny základ v explicitnej úprave Zákona o Rodina a predložená odvolacia argumentácia nie je spôsobilá spochybniť jeho opodstatnenosť.

15. Na základe konštatovaného odvolací súd pristúpil k potvrdeniu napadnutého meritórneho výroku a nadväzne i závislého výroku o trovách prvoinštančného konania.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

17. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Spôsoby výkonu rozhodnutia sú upravené v § 378 a nasl. CMP.

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.